

Toldudvalget har været henvist et lille Lovforslag, som i Efteraaret blev indbragt privat her i Tinget, og som gik ud paa Toldfrihed for Salt til Saltning af Fisk samt for Fisk saltede om Bord i dansk Fartøj, endvidere for Østers, som fiskes af danske Fiskere uden for Søterritoriet og endelig Toldfrihed for Melassefoder. De tre første Forslag ere indbefattede i Folketingets Toldlovforslag og behøve ikke nogen særlig Omtale eller Behandling. Hvad derimod angaar det sidste Forslag om Toldfrihed for Melassefoder, maa det henstaa til Forhandling sammen med de øvrige Spørgsmaal, der ville blive afgjorte, naar vi opnaa Forstaaelse om Toldlovens Gen gennemførelse med det andet Ting.

Neergaard: Jeg har ikke ret meget at bemærke i Anledning af de meget neutrale og saglige Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremkom med, saa meget mindre, som det Mindretal, paa hvis Vegne jeg begærer Ordet, ganske er enig med det ærede Flertal om selve Afstemningspunktet i Dag, nemlig Forslaget om at vedtage den af Folketinget tidligere vedtagne Toldlov ved den endelige Behandling, og derefter at sende den over i det andet Ting.

Jeg maa kun udtale min Beklagelse over, at vi denne Gang ikke sende Toldloven op i Landstinget med nær den samme Vægt, som vi have gjort det tidligere. Tidligere sendte vi det op i det andet Ting som et Tilbud fra Folketingets Side, et alvorligt ment Tilbud. Denne Gang sendes det op under noget andre Vilkaar. Denne Gang sendes det op, efter at der fra Flertallets og dets Ordførers Side er blevet antydnet — og næsten mere end antydnet — en helt anden Løsning af Toldspørgsmaalet, end den, der er udtalt i dette Toldlovforslag, en Løsning, som nødvendigvis maa vække en vis Sympati hos de Dele af Landstingets Højre, som netop have stillet sig mest afvisende over for Folketingets Toldlov, nemlig den Løsning, som den ærede Ordfører kaldte „en i sig selv hvilende Toldlov,“ det vil sige en Toldlov, paa hvilken der ganske vist bliver nogen ukompenseret Nedgang, med hvor i øvrigt *Nedgangen* paa Toldloven dækkes ved *Forhøjelser* paa Toldloven, og hvor der ikke søges Kompensation uden for Toldloven. En saadan „i sig selv hvilende“ Toldlov vil, som jeg udførligt paaviste det ved anden Behandling, nødvendig betyde, at man meget betydelig maa slaa af i sine Krav om Nedsættelser paa de Livsform-

denheder, hvis Toldfrihed man stærkt interesserer sig for, og ogsaa maa slaa betydelig af i sine Krav om Nedsættelser i Toldbeskyttelsen. Naar en saadan Løsning er antydnet her fra Flertallets Side, saa sende vi ikke Folketingets Toldlov op i Landstinget med tilstrækkelig Vægt, thi saa ved man, at man kan affinde sig paa anden Maade, og dette beklager jeg i høj Grad. Den ærede Ordfører fremførte forskellige statistiske Betragtninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men kun skal sige et enkelt lille Ord om. Den ærede Ordførers Udtalelser gik væsentlig ud paa at paavise, hvilken overordentlig stærk Stigning der har været i Toldafgifterne de sidste Aar, og lad mig tilføje, at denne Stigning i ganske særlig Grad rammer netop de store Artikler, som her i Folketingets Toldlovforslag ere satte enten til Toldfrihed eller til en meget betydelig Nedgang, hvorimod af de Artikler, hvor der bliver Tale om en Forhøjelse efter den Skatteplan, som Regeringen har forelagt — det er jo særlig Brændevin og Tobak — viser Brændevinen slet ingen Forhøjelse og Tobakken en meget mindre Opgang end de store Livsformødenheder, som herfra ere ansatte til Toldfrihed eller Nedsættelser. Dette burde være et Fingerpeg om, at de Fordele, Befolkningen kan naa ved en Toldlov, ere meget betydelige, og at vi ved at lade Spørgsmaalet glide hen fra Aar til Aar, berøve Befolkningen meget store Fordele. Hvad vilde der ikke være vundet med Hensyn til den store Befolknings Skatteydelse, hvis man i 1892 eller tidligere havde faaet en Toldlov? Statistikken viser, at hvis vi havde faaet en Toldlov i 1897, vilde det endnu have været en meget betydelig Gevinst, netop derigennem, at de Artikler, paa hvilke Toldfrihed skulde opnaas, ere stegne saa betydeligt i Indtægt fra Aar til Aar. Denne Betragtning bør erindre os om, at vi i Aar bør gøre alt, hvad der paa nogen Maade er os muligt for at faa gennemført en Toldlov og vel at mærke en Toldlov, der, som udtalt i Betænkningen af det Mindretal, som jeg har den Ære at repræsentere, ikke i det væsentlige har et mindre Omfang end det Toldlovforslag, som i Dag fra Folketinget sendes op til Landstinget.

Dinesen: Jeg skal erkende, at den ærede Ordfører, min ærede Sidemand til Højre (C. Hage), i sine Udtalelser i Dag har udtalt sig om den foreliggende Sag med meget Maadehold. Naar han saaledes under den finansielle Skildring, han